

den gældende 18-måneders-regel i udlændinge-loven, således at afviste asylansøgere, der hjælper til at belyse deres egen sag, kan få en midlertidig opholdstilladelse, dog på betingelse af, at hjemsendelse ikke kan effektueres, fordi der ikke foreligger en hjemsendelsesaftale med det pågældende lands regering, og at en neutral part som UNHCR vurderer, at forholdene i hjemlandet ikke tillader det.

I øvrigt er det jo ikke første gang, man har prøvet at give økonomisk kompensation til de afviste asylansøgere. De mennesker, der er tilbage, har tidligere sagt nej. Siden de sidst sagde nej, er den sikkerhedsmæssige situation i Irak blevet værre. Så det er altså et meget værre forhold og et meget værre menneskeligt dilemma, som man stiller de her mennesker i, end man gjorde de første par gange.

Derudover – ud over det konkrete, som kan være slemt nok, den alvorlige situation i Irak og regeringens og Dansk Folkepartis fuldstændige negliger af at løse problemerne for de afviste asylansøgere – er der to andre problemer af mere formel karakter.

Det ene handler om, at Det Konservative Folkeparti på trods af udmeldinger fra både fru Pia Christmas-Møller og fru Henriette Kjær, der lagde op til eventuelle forhandlinger til anden side, endte med at blive tromlet totalt af Dansk Folkeparti og overgive sig med det her forslag.

Det andet er den procedure, som vi har diskuteret hele eftermiddagen, hvor man har valgt at bruge 2 måneder på forberedelser i lukkede rum og ender med at give folkestyret 14 dage til at behandle det her, på trods af at det er i modstrid med god skik.

Kl. 17.50

Det Radikale Venstre er meget negativt indstillet over for forslaget, men vi håber stadig på at få udsat behandlingen, så vi i hvert fald får en ordentlig drøftelse af det og får ordentlig tid til at belyse de spørgsmål, som vi har.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt forstå, at ordføreren ikke er særlig tilfreds med den korte tid, der er til behandling af lovforslaget. Det hørte jeg også både Venstres og De Konservatives ordførere sige, men også, at der jo var fortillfælde for det: Hvis en regering havde noget, den mente var meget vigtigt, så dispenserede man normalt.

Men hvis man nu tænkte sig, at man udsatte det her forslag til efteråret – et forslag, der i øje-

blikket er et flertal for i Folketinget – tror hr. Simon Emil Ammitzbøll så, at Det Radikale Venstre eller for den sags skyld nogle af de andre partier, der i øjeblikket ikke er i regering eller er støttepartier, vil stemme for? Om vi brugte 2 måneder, 4 måneder eller 6 måneder, er det så ikke bare at stikke hinanden blå i øjnene?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil starte med at takke for, at spørgeren i lighed med ordførerne medgiver, at den procedure, der er, ikke er særlig tilfredsstillende.

Derudover er det da klart, at Det Radikale Venstre, hvilket også fremgik af min ordførertale, ikke umiddelbart har en positiv holdning til det forslag, som ligger.

Men for mig er det vigtigt at understrege, at det sådan set er to forskellige ting. Vi havde gerne været med til en dispensation i forhold til de almindelige regler i langt de fleste tilfælde. Det har hr. Helge Adam Møller jo ret i. Vi synes bare, at det her er en så vigtig ting, så kontroversiel en ting, en ting, vi vil have ret mange spørgsmål til, som vi gerne vil have afklaret, og derfor synes vi, at det ville være rimeligt, at man sagde, at vi havde den tid, der skulle være.

Det kunne jo også være, at man, hvis man overhovedet havde haft lyst til at invitere Det Radikale Venstre og andre partier til forhandlinger om det her, var nået frem til noget, der ikke var hundrede procent identisk med det her, men var noget mere kompromisagtigt og mere pragmatisk.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er da enig med ordføreren i, at det er et vigtigt lovforslag. Om det er kontroversielt, ja, det er det jo, for det kan vi høre på debatten. Nogle af os synes, at det er et godt og hensigtsmæssigt lovforslag, fordi det giver nogle mennesker en ekstra mulighed, som de kan sige ja tak til eller sige nej tak til. Så det er altså en frivillig ordning. Men når vi nu hæfter os ved det med, at det er vigtigt og kontroversielt, og at der er den korte tid, kan den radikale ordfører så ikke bekræfte, at Folketinget eksempelvis i december 2001 gav dispensation til at behandle, at man sendte danske jægere til Afghanistan. Vi behandlede faktisk den sag på mindre end 1 døgn. Jeg var formand for Forsvarsudvalget. Den lov var også meget kontroversiel. Der var bl.a. to partier, der stemte imod den og overhovedet ikke ville være